

til den Forsikrings-Bo, hvad enten han lever eller er død, saaledes bør ogsaa i Analogi hermed Livsforikringselskabet overfor Selvmorderen have Regres til dennes Bo for det, som det har maattet udbetale i Anledning af hans Død. Naar man sammenligner dette Forslag med det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) stillede Forslag, troer jeg, at Hensigten opnaaes fuldstændigere ved mit, idet man ved Vedtagelsen af det af det ærede Medlem stillede Forslag for en væsentlig Deel vil affære den Paa-gjældende fra at rejse Penge paa denne Maade. Det er nemlig derefter nødvendigt, at den Vedkommende har en Livsforikringspolice og har havt den i 3 Aar, eller at Forsikringen tegnes til ogsaa at omfatte Selvmord mod en Tillægspræmie. Mod dette Sidste er der formelt ikke Noget at sige, men det forekommer mig at være en saa besynderlig Fordring at stille fra Laangiverens Side, naar han siger: Jeg veed ikke, om Du maaskee slaaer Dig selv ihjel, og derfor fordrer jeg ogsaa Sikkerhed for dette Tilfælde, og ligeledes et saa besynderligt Tilbud fra Laantagerens Side, hvis han tilbyder at ville sikke Laangiveren imod Selvmord, at det forekommer mig, at Forslaget maa betragtes som noget ødielt. Under Nr. 10. b har jeg stillet et subsidiairt Forslag ved Siden af mit principale Ændringsforslag under Nr. 10. a. Det bringer rigtignok ikke tilfulde det Resultat, som jeg ønsker, men jeg troer desuagtet, at det vil være at foretrække for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Forslaget under Nr. 12. gaaer ud paa, at Tillæget til alle Præmierne skal forhøies fra 4 til 5 pCt. Deels ved de Forandringer, som ere foretagne, og deels ved dem, der efter flere af de foreliggende Forslag maaskee ville blive foretagne i Loven, vil Anstalten blive trykket, om ikke synderligt saa dog noget, og i det Hele taget har jeg det Indtryk, at disse Tillæg til Præmierne gennemgaaende ere satte noget for lavt. Det er en meget ringe For-

høielse, som herefter finder Sted, idet Tillæget ikke er forhøiet fra 4 til 5 pCt., men fra 104 til 105 pCt., det vil sige for hver 104 Rd., som Vedkommende hidtil skulde betale, vil han nu komme til at betale 105 Rd. Denne Forhøielse vil altsaa for Interessenternes Vedkommende være aldeles umærkelig, men for Anstalten troer jeg ikke, den vil være ganske uden Betydning. — Ved første Behandling blev det fra flere Sider fremhævet, at man burde opmuntre Ansættelsen af særlige Agenter, idet disse i langt høiere Grad end Postmestrene vilde kunne skaffe Anstalten Udbredelse i videre Kredse, og navnlig gjøre den mere tilgængelig for den mindre formuende Deel af Befolkningen. Det er for at give saadanne Agenter en yderligere Opmuntring og Tilskyndelse, at jeg har tilladt mig at stille Forslaget under Nr. 14, hvorefter Finansministeren for Forsikringspræmierens Vedkommende skal kunne forhøie Agenternes Honorar indtil 3 pCt., medens der i Paragraphen er fastsat et Honorar af 2 pCt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at mit Forslag kun gjælder for Præmierens Vedkommende, ikke tillige for Indskudsbeløbenes, og jeg troer ogsaa, at man vil finde dette berettiget, naar man erindrer, at Præmierne foraarstages en aarlig tilbagevendende Uærlighed for Agenterne, hvortil Indskudene kun stee een Gang for alle. — Jeg kommer nu til Bestemmelserne angaaende Bestyrelsen. Naar det slaaes fast, saaledes som det nu er blevet og sikkert ogsaa vil blive i dette Thing, at Livrenteanstalten er en Statsanstalt og bør være det, troer jeg, at der maa tages noget fastere Bestemmelser angaaende Bestyrelsen end dem, der findes i Lovforslaget. Jeg troer, det vil findes rigtigt, at Bestyrelsens Honorar fastsættes ved Lov, og jeg antager ligeledes, at det baade fra Statens og fra Anstaltens eget Standpunkt vil være ønskeligt med Hensyn til en heldig Samvirken imellem Bestyrelsen, at det fastsættes, at de kun udnævnes paa 10 Aar. I Landstinget fremkom der et Forslag om, at de skulde udnævnes paa Tid, og det